

σχηματίζω, ζωγραφίζω, γλύφω, ἐκμάσσω, ἀπομάσσω.

ИЗωΒΡΑЖІНІЕ, ἱα. οὐδ. ἐκτύπωσις, ἐκτύπωμα, ἐκμαγεῖον, ἀπόμαγμα, ἀπεικασμα, ἐξείκασμα, ἐξεικόνισις, εἰκὼν, εἰκόνισμα. 2) γραφή, ζωγράφημα (κοιν. ζωγράφισμα).

ИЗωΒΡАЗЮ, еши. = иЗωБРАЖАЮ.

ИЗωΒΡѢТАЮ, еши. ἐξευρίσκω, ἐφευρίσκω, ἐπινόω, ἀνευρίσκω.

ИЗωΒРѢТЕНІЕ, ἱα. οὐδ. ἐφεύρεμα, ἐφεύρεσις, ἐξεύρημα, ἐξεύρεσις.

ИЗωΨΡΆЮ, еши. μ.-ψρῖο, στρή-ши. ἐξακονάω-ῶ. = ὡστρῖο.

ИЗωΒΛΆЮ, еши. φανερόω-ῶ, ἐκφαίνω, καταφαίνω, ἐκδηλῶ, δηλῶ, ἀποδείκνυμι, ἀναπτύσσω. πρβλ. ѠΒΑΒΛАЮ.

ИЗωΔАЮ, еши. (ὁ ἀор. καὶ ὁ μελ. ὡς ἐν τῷ иМѢ). ἐξεσθίω, ἐκτρώω, κατατρώω. καὶ = ПОΔАЮ.

ИЗωЗВЛΆЮ, еши. μ.-ЗВЛЮ, ЗВІ-ши. κατατραυματίζω, κατασίζω (ὅθεν мтх. παθ. χρ. ἀор. иЗА́ЗВЛЕНый, аа, ое. κα-

τατραυματισμένος, κατατραυματισθείς, κατὰστικτος [96].) = о́УЗВЛΆЮ.

ИЗωСНЕНІЕ, ἱα. οὐδ. σαφηνισμός, διασάφησις, ἐξήγησις, ἀναπτύξις.

ИЗωСНΆЮ, еши. μ.-снЮ, иши. σαφηνίζω, διασαφέω-ῶ, διασαφηνίζω, ἐξηγῶ, ἀναπτύσσω.

ИЗάΨЕСТВО, а. οὐδ. ἐзоχῇ, ὑπεροχῇ (ἐзоχότης).

ИЗάΨный, аа, ое. ἐπιθ. ἐзо-χος. καὶ = иЗРА́Дный.

ИЗάΨЕСТВО, а. οὐδ. = иЗάΨЕСТВО.

ИмаМѢ, ши (воЗ). παρτ. и-мѢхѢ (καὶ и-мѢахѢ καὶ и-мѢхѢ. ρ. ἀνώμλ. χρησιμεῦον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς βοηθητικὸν εἰς τοὺς περιφραστικούς μέλλοντας. ἄλλως δέ) = и-мѢЮ (ἐξ οὗ λαμβάνει καὶ τὸν παρατ. καὶ ἀор. καὶ ὄρα τὴν Граммат.)

ИменІТЫЙ, аа, ое. ἐπιθ. ὀνομαστός, περήφημος, περιώνυμος.

ИменОВА́НІЕ, ἱα. οὐδ. ὀνομασία, κλησις, ὀνόμασις.

ИменДЮ, еши. -ноВѢхѢ. (на)и-ме-